

Russen te kennen gaf eigenaar van het walrusspek in de sloepen te zijn en dat zij vriendelijk afscheid van elkaar namen, waarbij de Russen weer hun mutsen afnamen.

Het lijkt dus op een onschuldige, vriendelijke ontmoeting, maar de Russen dachten daarover anders dan de Nederlanders. Dat blijkt uit de boze diplomatieke nota, welke graaf Golowkin, de Russische gezant van keizerin Anna (1730-'40), gedateerd 11 januari 1734 aan de Staten-Generaal heeft overhandigd. Volgens deze nota hadden de Russen met gebarentaal beduid, dat zij eigenaren van de jachtbuit waren en hadden zij gewezen naar hun hut en hun sloep in de nabijheid, maar de Nederlanders hadden gedreigd hen dood te maken en zich de buit der Russen toegeëigend. De Russen hadden een brief met klachten overhandigd aan de bovengenoemde commandeur Dirk Pietersz van der Velde, een stadgenoot van Van Dam en Visser, toen deze korte tijd later in de Klokbaai vertoefde, en zij hadden waarschijnlijk na hun aankomst in hun basis te Archangel in Noord-Rusland bezwaar ingediend bij de plaatselijke autoriteiten. Dezen hadden de aanklacht naar de regering te Sint Pietersburg gezonden en in de hoofdstad had men de Russische gezant in Den Haag opgedragen om formeel bij de Staten-Generaal te protesteren en schadevergoeding voor het gedupeerde zevental te eisen. De nota was op hoge toon gesteld¹²).

In tegenstelling tot de notariële verklaring was de nota van graaf Golowkin dramatisch van toon. De zeven Russen zouden met de dood zijn gedreigd en na de brutale roof van hun jachtbuit in deplorabele toestand zijn achtergebleven. Men moet hun verklaring echter met enig zout aanvaarden. De Nederlanders hebben, naar ik vermoed, gedaan of zij niets van de gebaren der Russen begrepen en de laatstgenoemden hebben daarna berust in het optreden der Nederlanders en zijn vriendelijk gebleven, omdat zij zich tegenover een veel talrijker en gewapend gezelschap bevonden.

Golowkin stelde de waarde van de jachtbuit op 1100 roebel en van de snaphaan of haakbus op 5 roebel; hij zweeg over andere door de Nederlanders gevonden jachtgereedschappen, maar vroeg ook vergoeding van de aanzienlijke kosten, welke zijn regering had moeten maken om de schuldigen van het misdrijf te Rotterdam op te sporen.

De Staten-Generaal hebben op 13 januari 1734 de boze nota overhandigd aan de Gedeputeerden van het gewest Holland in hun midden om de zaak verder te behandelen. Dezen zonden de